

Datahonger

Er komt een tsunami van Europese regelgeving op ons af! Deze noodkreet hoor ik steeds vaker bij bedrijven en retailers waar we mee werken. In het kader van de Europese Green Deal hebben bedrijven te maken met onder meer klimaatdoelstellingen, de SUP-regelgeving, de Ecodesign Directive, de Packaging and Packaging Waste Regulation (PPWR) en de Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). Met de CSRD wil de EU een Sustainability Reporting Standard neerzetten om zich ervan te verzekeren dat alle relevantie informatie wordt gerapporteerd en onderling vergeleken kan worden. Vanaf komend jaar moeten alle grote bedrijven jaarlijks rapporteren over hun ESG-beleid, ofwel hun doelen en resultaten op het gebied van environment, social en governance. Ga d'r maar aan staan.

Wanneer we kijken naar de Ecologische factoren (E) dan hebben we het over de milieufactoren, waaronder mitigatie van klimaatverandering, aanpassing aan klimaatverandering, water en mariene hulpbronnen, gebruik van hulpbronnen en circulaire economie, vervuiling, biodiversiteit en ecosystemen. Hierbij gaat het niet alleen over de directe en indirecte effecten (scope 1 en 2), maar ook over scope 3, ofwel de effecten in de gehele keten. Dit betekent dat ook kleinere bedrijven hun informatie op orde moeten hebben omdat grote klanten gaan vragen naar de CO₂-impact van hun productieprocessen, een productpaspoort met chemische samenstelling van materialen, en waar zij hun grondstoffen en componenten vandaan halen. Hoe dan? Op een bijeenkomst bij GS1 waren partijen uit de gehele keten bijeen om informatie te delen en om na te denken over de vraag hoe je deze data kunt standaardiseren en beschikbaar kunt maken voor verschillende doelgroepen. De bekende EAN-streepjescode zal binnenkort steeds meer vervangen worden door een QR-code. Via

deze code kan via verschillende apps allerlei informatie beschikbaar gemaakt worden voor verschillende doelgroepen. Een simpel product als een fles olijfolie kan informatie verschaffen over de herkomst, productiedatum, voedingswaarde en prijs. Daarnaast kan dezelfde code informatie bevatten over de verpakking, die van belang is voor de aangifte bij het Afvalfonds Verpakkingen, zoals het materiaal, gewicht en recyclebaarheid. Een extra mogelijkheid is de toegang tot lekkere recepten die met het product gemaakt kunnen worden.

‘Elk product is straks gekoppeld aan een onbeperkte hoeveelheid informatie’

Op deze manier kan elk product dus gekoppeld worden aan een onbeperkte hoeveelheid informatie. Dit biedt enorme kansen om de milieu-impact te verminderen, ketenpartners en consumenten beter te informeren en meer regie te krijgen over het reilen en zeilen in de keten. Voorlopig zal de nadruk bij veel bedrijven nog liggen op het verzamelen van alle benodigde informatie. Als deze beschikbaar komt dan kunnen we dit wel gaan gebruiken om een grote slag te maken richting een duurzamere en circulaire economie. Dus begin vast met peddelen zodat je op de golf van de tsunami kan meesurfen en er niet door wordt overvallen. ●●●

SIEM HAFFMANS

STRATEGISCH
ADVISEUR
CIRCULAIRE
ECONOMIE